

Jacob Kjærbo: Sonurin gjørdist kendur flaggberari hjá Frelsunarherinum

Kjærbo eitt sjáldsamt navn í Havn. Men ein sera kendur havnarmaður var Abbaba Kjærbo. Foreldrini hjá honum og ein dóttur, Julina, eru einastu Kjærbo við steini í gamla kirkjugarði

Óli Jacobsen

Jacob Jacobsen Kjærbo var føddur 24.5 1865. Foreldrini vóru Adolf Christian Jacobsen og Paulina Christina Joensdatter. Hann var doyptur í Nólsoyar kirkju tann 20.6 sama ár og giftist í Havnar Kirkju tann 17.12 1889 við Johannu Katrinu Niclassen av Slættanesi f. 20.8.1866. Tey búsettust í Lucas Debesargøtu í 1925. Hann átti trøð niðanfyrri plantaguna.

Tey fingi fimm børn. Elstur var Adolf Christian Eskild, vanligi kallaðir Addaba, f. 15.9. 1890. Hann giftist við Johannu Rasminu Hansen f. 14.3 1896 í Sørvági. Tey fingi fimm børn. Hann doyði í 1986.

Ættin kom úr Noregi

Í blaðnum Stavnhaldinum finst í 1979 ein áhugaverd samrøða við Addaba, har hann eisini greiðir nakað frá pápa sínum. Hann sigur m.a.

Pápi mín æt Jákup og abbi mín

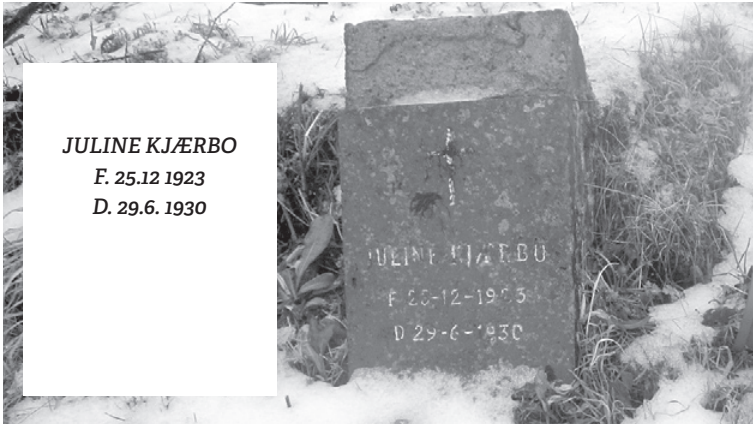
Adolf. Abbi hevði ein beiggja, og pápi teirra var ættaður úr Noregi, haðani navnið Kjærbo kemur. Men sum smádrongur minnst eg, at tað á kjallaraspjaldrinum stóð "Kjærbo". Pápi mín kom at hava Jacobsen til eftirnavn, men av tí, at tað vóru so nógv, sum itu Jacobsen, so tók hann tað gamla navnið Kjærbo afturat.

So var tað ein annar beiggja langabba mín úr Noregi. Hann giftist til Sumbiar, og úr Sumba hevur so

Kjærbo-navnið spreitt seg um allar Føroyar, meðan tað næstan doyrt út í Havn.

Eg eri føddur har uppi við dómhúsið í tí lítla húsinum, sum stendur beint yvir av dómhúsinum.

Pápi mín átti tað húsið og grundstykkið niðanfyrri, sum bakarín Fossaa seinni bygdi á. Navnið Addaba fekk eg longu sum smádrongur, tí tey heilt smáu børnini dugdu ikki at siga Adolf, so tað

bara fyra mans við. Tá ið vit koma niður móti Holinum, tá kemur Erik róþandi niður í lugarið: "Kom upp, kom upp." Tá lá har ein ógvuliga stórir ferðamannadampari við kanónum peikandi móti okkum. Teir kannaðu pappírini, og tá var sloppið.

Hóast eg gjørdi einstakar túrar, gjørdist eg ikki sjómaður. Eg kom at arbeiða leingi hjá Valdemar Lützen. Hann hevði verksmiðju úti í Rættará, har hann millum annað gjørdi fiskabollar.

Hann hevði eisini timburhandil. Eina ferð, ein skonnart kom við timbur, vóru eg og Hjalmar Guttessen bidnir um at koma av fiskaplássinum, har vit arbeiddu, at lossa hesa skonnart.

Frá hesum degi varð eg verandi hjá Lützen at skilja viðin í timburhandlinum, og eg var har inntil aftaná kríggið.

Undir krígunum kom øll oljan úr Onglandi. Vitundu ikki hava bensinið í tangunum vegna vandan fyri bumbing. Tað var so tappað í tunnur og koyrt út til vatnbrunnarnar undir Gráasteini, har eini hús vórðu bygd til endamálið.

Valdemar Lützen var rættiliga skjótur at fáa sær lastbil at koyra við kóli út til kundarnar. Tá kom eg at koyra saman við Kristian Jensen, Sandinginum. Eg lærði at koyra bil hjá honum og tók koyrikortið í 1927. Tað var ikki so gott at koyra í Havnini, ógvuliga smalt var nógvastaðni.

Gjørdist partur av Frelsunarherinum

Frelsunarherurin kom til Føroya í 1923, og her kom Addaba at hava ein stóran leiklut, tá ið hann varð umvendur í 1927. Hann gjørdist soldátur í herinum og var tað alla sína tíð.

Addaba greiðir millum annað frá:

Eitt tað fyrsta verk eg fekk litið í hendur innan Frelsunarherin var at vera flaggberari. Flaggið varð eisini borið undir jarðarferðum, tað kundi vera strævið viðhvørt, tá ið nógvur vindur var.

Viðvíkjandi tí at brúka musikkin

hevur Frelsunarherurin gingið undan á mangan hátt. Tá ið eg hugsi um farnar tíðir, so haldi eg, at eg kann siga, at sást tú ein guitara brúktan á gøtumøtum í Havn, so var tað Frelsunarherurin, men her hava aðrar samkomur tikið við.

Versonurin leiðari í Frelsunarherinum

Tað er eisini partur av hesi ættarsøgu at Hilmar Andréson, versonur Addaba, giftur við Hedvig, gjørdist leiðari í Frelsunarherinum í Føroyum. Hann var evnaríkur og væl dámdur maður, og hann var ein dugnaligur leiðari. Men hann doyði í 1954, 46 ára gamal, meðan hann var staddur í Íslandi. Hetta var ein stórir smeytur fyri Frelsunarherin. Hedvig giftist upp aftur yviri í Noregi.

Hini børnini hjá Johannu Cathrinu og Jacob vóru:

Henrietta Sofia f. 1891. Hon giftist við dananum Viggo Fjordside. Tey búðu í USA og áttu eingi børn.

Poulina Christina Dominika f. 1895. Giftist í Danmark við Valdemar Kristoffersen

Jacob Kjartan Lorents f. 1899. Giftur við Elly Magdalenu Hansen f. 1897.

Karla Frida Thomasia f. 1902.

Karla fekk meslingar tvey ára gomul. Hon gjørdist deyv og dumb og partvíst lamin av sjúku. Um 9 ára aldur varð hon send til Danmarkar á deyvaskúla og fyri at fáa læknahjálpið fyri sínum lamni.

Hon kemur heim aftur í 1931. Undir krígunum var Karla umborð á "Smirli", tá ið hann var bumbaður. Tá fekk hon ein slíkan skelk, at hon fekk mein fyri lívið, og hon doyði í 1943. Hon var ógift, men átti ein son, sum æt Karl, giftur við Maju av Skála. Hann vaks upp hjá Addaba.

Komandi partur

Ætlanin var, at tað skuldi vera hesa ferð, men næstu ferð verður frásøgnin um ættarfólkini hjá teimum báðar Símun av Skarði og Rasmus á Háskúlanum.

Katrina og Jacob Kjærbo

Karla, systir Addaba, (1902-1943)

Addaba og Johanna Kjærbo